

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1951. január. 5. péntek.

Á R A 4 L E J VIII. EVFOLYAM, 3. SZAM.

A dolgozó földművesek induljanak harcra az ötéves terv megvalósításáért

Az ötéves tervnek a mezőgazdaságra vonatkozó szakasza ezekkel a szavakkal kezdődik: „A mezőgazdaság fejlődését úgy kell biztosítani, hogy az ötéves terv folyamán a gabona és ipari növények termelésének jelentős növelését, valamint az állattenyésztés nagyfokú fejlesztését valósítsuk meg. A továbbiakban az ötéves tervről szóló törvény leszögezi, hogy 1955-ben kenyérgabonából 3 millió 740 ezer, kukoricából 4 millió 30 ezer, hüvelyesekből 315 ezer, cukorrépából 2 millió 125 ezer, burgonyából 2 millió 775 ezer, és olajmagvakból 600 ezer tonna termést érünk el. Ezt az eredményt két úton haladva valósítjuk meg: egyrészt a vetésterületek növelésével és öntözésével, másrészt új, az életjáró szovjet módszerek alkalmazásával a növénytermesztésben.

Az ipari üzemek, gyárak, bányák dolgozói néhány napja hozzáfogtak az ötéves terv célkitűzéseinek megvalósításához. A kolozsvári „Herbák János”-üzemben elkészülték már az ötéves terv megvalósítását elősegítő első bakancsok, cipők. A vasúti főműhelyek kapuján kigördültek az ötéves tervet szolgáló az ötéves terv megvalósítását előmozdító mozdonyok és vasúti kocsik. Az üzemi dolgozók lendületesen, lelkesedéssel a béko megvédése és a boldog jövő építése tudatában láttak hozzá az ötéves terv teljesítéséhez. A mezőgazdaságban szünetelnek a munkák, a föld lefagyott, a szántóföldeken egyelőre nincsen tenyivaló. A múltban, a tőkés-földesuri világ idején, amikor a dolgozó földművesektől elzárta a tudományos munkamódszerek megismerésének lehetőségét, a téli hónapok a legtöbb falusi háznál munka nélkül teltek. A szegény- és középparasztok, akik nem ismerhették meg a tudományos szovjet módszereket — s így nem készülhettek fel a bőséges termés biztosítására —, a természettől várták a termés kialakulását. Ha az időjárás kedvezett, akkor magasabb terméshozamot értek el, ha kemény tél, vagy tavaszi szárazság volt, akkor szűkösen arattak, mert nem ismerték a bőséges termés meghódításának szovjet módszereit.

Ez az állapot ma már gyökeresen megváltozott. Ezért a szántóföldek dolgozói haladéktalanul lássanak hozzá az ötéves terv teljesítéséhez, a növénytermesztés terén is. A tél folyamán készítsék elő a tavaszi vetésekhez szükséges gépeket, szerszámokat és magvakat. Készítsenek jó trágyát, figyeljék az őszi vetések helyzetét, hogy fagyvesztés esetén elbírithassák a kárt. Készítsék elő a zöldséttermesztéshez szükséges melegágyak keretét és ablakait. Fejtsenek ki értékes munkát az ötéves terv célkitűzéseinek megvalósításáért.

A falusi dolgozóknak úgy kell munkálkodniuk, hogy az ötéves terv első évében, 1951-ben, őszi búzából 950, kukoricából 1100, kendereszaszából 3200, cukorrépából pedig 15.000 kilogrammos hektáronkénti átlagtermést érjenek el. A falai legtöbb megművelésével, az életjáró szovjet módszerek alkalmazásával biztosíthatják ezt az eredményt. A

dolgozó földműveseknek úgy kell teljesíteniük feladatukat, hogy az észszerű talajmunkák bevezetésével, a talaj megjavításával, az ötéves terv végére, tovább növeljék a mezőgazdaság termelékenységét. 1955-re mezőgazdaságunkat olyan mértékben kell átalakítani, korszerűsíteni, hogy búzából 1250, kukoricából 1400, kenderből 3900, cukorrépából pedig 17.700 kiló hektáronkénti átlagtermést érjünk el. Ezt az eredményt csak akkor tudjuk biztosítani, ha mezőgazdaságunkat nem tesszük függővé az időjárás szélsőségeitől, hanem a dolgozó földművesek a ragyogó sikereket elért szovjet kolhoz- és szovhoz-dolgozók példája nyomán mindent megtesznek a természet legyőzésére, a bőséges termés meghódítására.

Az eddiginél bőségebb, boldogabb élet egyik alapja a mezőgazdaság fejlesztése, korszerűsítése. A dolgozó földműveseknek tudniuk kell azt, hogy az ipar és a mezőgazdaság eredményei szorosan összefügnek. Az ipari dolgozók akkor tudnak több árut termelni, ha a mezőgazdaságtól több ipari alapanyagot és több élelmiszert kapnak. Amikor a falusi dolgozók a magasabb terméshozamért küzdenek, akkor az egész ország dolgozó népének életszínvonaláért, tehát a saját maguk boldogabb életéért is harcban állnak.

Nap, nap után új sikereket érünk el, új győzelmeket, a szocializmus építése terén. Az 1949. és 1950. évi állami tervek győzelmes végrehajtása, az első ötéves terv megkezdése e ragyogó győzelmek közé tartoznak. A dolgozó nép ellenségéit, a tőkés-földesuri osztály maradványait és a falusi kulákokat dühvel töltik el a dolgozó nép eredményei. Ezek a gazemberek, akik már nem zsákmányolhatják ki többé a dolgozó népet, minden lehetőséget megragadnak arra, hogy akadályokat gördítsenek a szocializmus építése, a további sikerek kivívása elé. Faluhelyen a kulákok a magas terméshozamot biztosító munkamódszerek bevezetése ellen mesterkednek. Le akarják beszélni a szegény- és középparasztokat arról, hogy alkalmazzák ezeket a módszereket. A dolgozó földműveseknek részen kell lenniük. Vívázníuk kell arra, hogy a kulákok rémhírei ne tehessenek kárt a mezőgazdaság fejlesztésének, korszerűsítésének ütemében.

A dolgozó földműveseknek határozott választ kell adniuk a nép külső és belső ellenségeinek. Válaszunk az ötéves terv teljesítéséért kifejtett lelkiismeretes munka kell, hogy legyen. Eredményeik megrémítik a háborús uszítókat és belső ügynököket, köztük a kulákokat. A munkásosztály szoros szövetségében a dolgozó földműveseknek minden erejüket az ötéves terv teljesítésére kell fordítani. A Román Munkáspárt kezdeményezésére megszületett nagyszerű terv végrehajtása, boldog jövőnk, békénk záloga. Ezért haladéktalanul lássanak hozzá a dolgozó földművesek az ötéves terv teljesítéséhez, készüljenek fel a mezőgazdasági munkálatokra, a növénytermesztés terén megvalósítandó új győzelmekre.

Minőségi munkával készültek első ötéves tervünkre a „Herbák János”-művek dolgozói

A kolozsvári „Herbák János”-művek dolgozói az elmúlt év utolsó hónapjaiban egyre nagyobb figyelmet fordítottak a minőségi munkára. A termeléssel jól haladtak, de a minőség nem volt kielégítő. A rakárba került cipők, bakancsok között még akadtak selejtes darabok. E nehézség leküzdésében, mint sok más kérdésben, a szovjet dolgozóktól kaptak segítséget. A fővárosi és szatmári városi üzemelemek mind a szovjet munkásoktól, mind az élelmiszeripari vállalatoktól alkalmazni Alexandr Csutkih szovjet sztahanovis-a szövmunkás minőségi munkamódszerét. A „Herbák János”-művek dolgozói az üzemi pártszervezet kezdeményezésére tanulmányozni kezdték a szovjet munkamódszert. A szakszervezet gondoskodott, hogy az üzemi dolgozók nagy részéhez eljusson az a brosúra, amely részletesen leírja Csutkih munkamódszerét, küzdelmét és eredményeit. Alapos tanul-

mányozás után a dolgozók november 1-én rátértek az új munkamódszerre. Az üzemi dolgozói egy hónap alatt 93 százalékos minőségi átlageredményt értek el Csutkih szovjet munkamódszerével.

A szabásati osztály a szovjet minőségi munkamódszer alkalmazása előtt csak 89,25 százalékos minőségi eredménnyel dolgozott. Most pedig, ötéves tervünk első napjában már 96,60 százalékos minőségi munkát végez. A civilvarroda dolgozói is a Csutkih-féle munkamódszerrel dolgoznak két hónapja. Az addigi 89,50 százalékos munkát 92,09 százalékosra növelték. A goodyaer tizenöttagú minőségi brigádja 91,46 százalékos minőségi munkát végez. Addig az osztályukról kikerülő cipők alig érték el a 89 százalékot.

A bélésvarródban Sárközi Margit vezetésével egy hat tagú Csutkih minőségi brigád alakult. Az addigi

gyengébb minőséget a brigád tagjai 90 százalékra növelték december végére. Ugyanez a munkacsoport, a munka észszerűsítésével, 122.000 lej értékű anyagmegakarítással köszönötte első ötéves tervüket. A galanter osztályon Sebi Sándor 12 tagú csoportjával, amely november 21-én kapcsolódott be az új minőségi versenymozgalomba, már 90,47 százalékos minőségi munkát végez. Az új esztendőben ugyancsak 90 százalékoson felelt meg a minőségi dolgozóknak a bakancsvarróda munkásai is, akik november 25-én tértek át az új munkamódszerre. Szép eredményt értek el a minőség megjavításában a galanter osztály munkásai is. Az új esztendőben, az ötéves terv során, a „Herbák János”-művek dolgozói igyekeznek, hogy még fokozottabb eredményt érjenek el az általuk termelt lábbelik minőségének megjavítása terén.

A bírálat és önbírálat jegyében folyt le a Kolozs-tartományi kollektív gazdaságok elnökeinek értekezlete

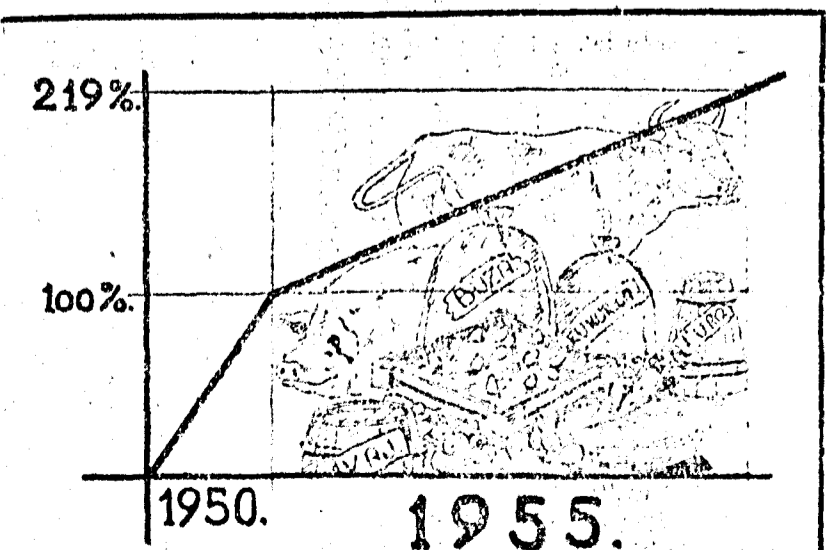
A Kolozs-tartományi néptanács január 3-án értekezletet tartott a tartományban lévő kollektív gazdaságok elnökeivel és azokkal a helyi néptanács elnökökkel, amely községekben kollektív gazdaságok vannak. Ugyanin a értekezleten résztvettek a tartományi néptanács mezőgazdasági mérnökei és technikusai, a rajoni néptanácsok elnökei, a rajoni néptanácsok mezőgazdasági ügyosztályvezetői és a kollektív gazdaságok felelősei. Az értekezleten több kollektív gazdaság elnöke beszámolt a megalakulás óta elért eredményekről, valamint ismertették a nehézségeket, a már kiküszöbölt és a még fennálló hiányosságokat. A Zsibó, Bánffy-hunyad- és Kolozs-rajoni néptanácsok mezőgazdasági ügyosztályának vezetői és több községi néptanács elnöke arról a segítségről beszélt, amelyet a kollektív gazdaságoknak adtak a munka jó megszervezése érdekében.

A bírálat és önbírálat szellemében elhangzott beszámolóik világosan megmutatták, hogy ahol a pártszervezetek jó felvilágosító munkát végeztek, a kollektív gazdaságok vezetői kellőképpen megszervezték a munkát, valamint a volt járási és az átszervezés után a rajoni néptanácsok mezőgazdasági technikusai és mérnökei megadták a kellő támogatást, a kollektív gazdaságok dolgozói nagyszerű eredményeket értek el. Példa erre a tóházi „Uj Élet” kollektív gazdaság. A múlt év februárjában, 10 hónappal ezelőtt, 47 szegény- és középparaszt lépett a szocialista nagyüzemi mezőgazdálkodás útjára. A megalakulás óta 25 családdal szaporodott a tagok létszáma. A kollektív gazdaság tagjainak élete megváltozott, boldogok és megelégedettek. Ugyancsak a kollektív gazdaságok eredményeinek láttán több szegény- és középparaszt kérte felvételét a családtagjai, a cu-

hegyi, kendilónai, a szilágyi és más kollektív gazdaságokba is.

Minden egyes beszámolóból, amelyben a kollektív gazdaságok elnökei és a felszólalók ismertették munkamódszereiket, eredményeiket, az értekezlet résztvevői levonták a tapasztalatokat. Az elért eredmények, a munkamódszerek, a hiányosságok és a nehézségek megismerése eredményeként a jövőben valamennyi kollektív gazdaság, a helyi és a rajoni néptanácsok azok példáját fogják követni, akik az értekezleten a legjobb eredményekről beszéltek.

A felszólalások során a kollektív gazdaságok elnökei rámutattak egyes bürokratikus intézkedésekre is, amelyek következtében nem teljesíthették a munkatervet. Így több kollektív gazdaságban előfordult, hogy az előirányzott építkezéseket nem fejezték be, mert az erdészeti hivatalok nem ualták ki kellő időben az építkezéshez szükséges faanyagot. A tartományi néptanács több ilyen és ehhez hasonló fogyatékos megismerésével és kiküszöbölésével a jövőben minden támogatást meg tud adni a kollektív gazdaságoknak annak érdekében, hogy a munka zavartalanul menjen. Az értekezleten megbeszéltek azokat a tennivalókat is, amelyeket a kollektív gazdaságok dolgozói, élén a vezetőséggel meg kell valósítani. Így az utóbbi időben alakult kollektív gazdaságoknak a szovjetnél jobbhozai és a nálunk régebb megalakult kollektív gazdaságok tapasztalatait tanulmányozva, a munkabeosztásra és a brigádok megszervezésére kell különös gondot fordítaniuk. Legfontosabb feladatuknak valamennyi kollektív gazdaságban elő a tavaszi vetésmegvalósítását és előkészítést tüzték. E feladatok megvalósítására a kollektív gazdaságok és a néptanácsok részletes utmutást és tanácsokat kaptak.

Az állami gazdaságok őszertermelése az ötéves terv végére 219 százalékosra növekedik az 1950-es termeléshez viszonyítva.

